

רשומות

1

קובץ התקנות

18 ביולי 1963

1470

כ"ו בתמוז תשכ"ג

עמוד

1764	תקנות בתי הדואר (תעריפי הדואר בפנים הארץ) (תיקון), תשכ"ג—1963
1764	תקנות בתי הדואר (תעריפים בעד שירות טלפון זמני), תשכ"ג—1963
1766	תקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון) (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963
1766	תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצרי (יצוא פרי הדר) (תיקון), תשכ"ג—1963
1767	תקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר) (מס' 2) (תיקון), תשכ"ג—1963
1767	תקנות איסור גידול חזיר (תפיסה והשמדה) (תיקון), תשכ"ג—1963
1768	תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963
1768	צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי טובין) (תיקון מס' 4), תשכ"ג—1963
1770	צו־שעת־חירום (תשלום חובה על יבוא טובין) (תיקון מס' 6), תשכ"ג—1963
1771	תקנות לעידוד השקעות הון (אזורי עדיפות) (תיקון), תשכ"ג—1963
1771	צו הפיקוח על עסקי ביטוח (הקדמת תחילת החוק), תשכ"ג—1963
1772	צו מס שבה מקרקעין (פטור) (מס' 8), תשכ"ג—1963
1772	צו שירות התעסוקה (הקמת לשכות עבודה ותחום שיפוטן) (תיקון), תשכ"ג—1963
1773	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש לכפר החורש), תשכ"ג—1963
1773	החלטת הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה
1774	החלטות הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס והיטלים

מדור לשלטון מקומי

1776	חוק עזר לחוף־השרון (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ג—1963
1780	חוק עזר לקרית־שמונה (אספקת מים), תשכ"ג—1963

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריף של שירותי הדואר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לתקנות בתי הדואר (תעריפי הדואר בפנים הארץ), תשי"ט—1958² —

(1) במקום פרט 11 יבוא —

„11. אישור מסירת דבר דואר רשום פרט לאישור מסירת

משלוח כמסורט בפרט 6

0.25” ;

(2) במקום פרט 15 יבוא —

15. שימוש בתא-דואר —

(א) בירושלים, תל אביב-יפו וחפיפה — לשנה המתחילה

ביום הראשון של חודש ינואר, אפריל, יולי או

אוקטובר

7.00

0.58 לכל חודש או חלק ממנו עד להתחלת שנה כאמור

(ב) בכל מקום אחר —

לשנה המתחילה ביום הראשון של חודש ינואר,

אפריל, יולי או אוקטובר

4.00

0.33 לכל חודש או חלק ממנו עד להתחלת שנה כאמור

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפי הדואר בפנים הארץ) (תיקון). תשכ"ג—1963”.

השם

אליהו שוין
שר הדואר

ח' בתמוז תשכ"ג (30 ביוני 1963)
(חמ 76000)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155: ס"ח 887, תשכ"ג, עמ' 44.
² ק"ח 849, תשי"ט, עמ' 414: ק"ח 1240, תשכ"ב, עמ' 1076.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תשלומים בעד שירותי טלפון זמני

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„שירותי טלפון זמני” — כמשמעותו בתקנה 23 לתקנות בתי הדואר (שירות טלפון). תשי"ד—1954².

הגדרות

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155: ס"ח 887, תשכ"ג, עמ' 44.
² ק"ח 474, תשי"ד, עמ' 1360: ק"ח 1280, תשכ"ב, עמ' 1054.

2. (א) התשלום בעד שירות טלפון זמני יהיה בשיעור שנקבע בתוספת לצד השירות.
(ב) התשלום בעד שירות טלפון זמני שלא פורש בתוספת יהיה בשיעור שנקבע לגבי אותו שירות בתקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון), תש"ד—1960.³

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפים בעד שירות טלפון זמני)”, השם תשכ"ג—1963.

התוספת

שיעור החשלושים בלירות	ה ש י ר ו ת
175.—	1. קו מרכזי ישיר
175.—	2. קו מרכזי ישיר משותף לשני מנויים או יותר
175.—	3. קו עזר מחובר למרכזת פרטית
175.—	4. קו מקומי המחובר לקו טלפון בין-עירוני פרטי
225.—	5. קו שידור חיצוני, קו פרטי חיצוני או קו מקשר חיצוני
225.—	6. קו חיצוני למערכת אזעקה
	7. שלוחה חיצונית העוברת בתחום שטח המוחזק בידי המנוי — בקו אוירי מהטלפון הראשי —
100.—	עד 150 מטר
175.—	למעלה מ-150 מטר
	8. שלוחה חיצונית העוברת בתחום שטח שאינו מוחזק בידי המנוי — בקו אוירי מהטלפון הראשי —
175.—	עד 100 מטר
225.—	למעלה מ-100 מטר

ח ל ק ב': ש י מ ו ש

1. קו מרכזי ישיר בתחום 5 ק"מ בקו אוירי ממרכז הטלפונים
מרחק נוסף — כל 1000 מטר או חלק מהם 18.30
2.04
2. קו מרכזי ישיר משותף לשני מנויים או יותר בתחום 5 ק"מ בקו
אוירי ממרכז הטלפונים, התשלום לכל מנוי 12.00
מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם — התשלום לכל מנוי 1.20

א ל י ה ו ש ש ון
שר הדואר

ח' בתמוז תשכ"ג (30 ביוני 1963)
(המ 76000)

³ ק"ת 1001, תש"ד, עמ' 927; ק"ת 1438, תשכ"ג, עמ' 1848.

תקנות בדבר תעריף של שירותי הטלפון

1. בתוספת הראשונה לתקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון), תש"ך—1960², בחלק ב', אחרי „נהריה" יבוא:

**תיקון
התוספת
הראשונה**

[illegible]

תחילה

השם

אליהו שון
שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ו, עמ' 1155; ס"ח 387, חשכ"נ, עמ' 44.
² ק"ח 1001, חש"ר, עמ' 927; ק"ח 1030, חש"ר, עמ' 1407; ק"ח 1438, חשכ"נ, עמ' 1848.

תקנות בדבר פיקוח על יצוא פרי הדר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954,¹

תיקון תקנה 25

השם

משה דיין
שר החקלאות

1 פ"ח 157, תשי"ד, עמ' 187.
2 ק"ח 974, תש"ד, עמ' 500.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר סימון בקר למניעת התפשטות מחלות מדבקות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר) (מס' 2), תש"ך—1960³ (להלן — התקנות העיקריות), במקום תקנה 9 יבוא:

9. (א) לא יחזיק אדם — למעט רופא, מפקח או אדם שהוסמך לכך בכתב על ידי מנהל השירותים הוטרינריים — תווית אלא לפי הוראות תקנות אלה.

„ההזקת תווית והעברת תווית שנמצאה

(ב) הגיעה לרשותו של אדם תווית שלא בדרך סימון לפי תקנות אלה יעבירה ללא דיחוי לאחד מאלה: לרופא, לרופא וטרינרי המטפל בבקר, לרופא וטרינרי עירוני או לועד, למזכירות או להנהלה של שטח הרשות המקומית.

(ג) תווית שנמסרה לפי סעיף קטן (ב) תועבר על ידי מקבלה תוך שבעה ימים לרופא.

2. בתקנה 15 לתקנות העיקריות, אחרי המלה „אבדה“ יבוא „או נפלה“ ואחרי „אבדן התווית“ יבוא „או נפילתה“.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר) (מס' 2) (תיקון)“, תשכ"ג—1963.

משה דיין
שר החקלאות

י' בתמוז תשכ"ג (28 ביוני 1963)
(חמ 738200)

¹ ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1024, תש"ר, עמ' 1410.

חוק איסור גידול חזיר, תשכ"ב—1962

תקנות בדבר תפיסת חזירים והשמדתם

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 6 ו-9 לחוק איסור גידול חזיר, תשכ"ב—1962¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות איסור גידול חזיר (תפיסה והשמדה), תשכ"ג—1963², אחרי תקנה 4 יבוא:

הוספת
סעיף 4א

„הדרך למסירת
הודעה

4א. מסירת הודעה לבעלים לפי תקנות 3 או 4 תיעשה על ידי מסירתה לידי הבעלים או אחד מעובדי המועסק בגידול החזירים או על ידי הדבקתה או הנחתה במקום בו נמצאים החזירים הנזכרים בהודעה.

2. תחילתן של תקנות אלה, היא ביום ב' באב תשכ"ג (23 ביולי 1963).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות איסור גידול חזיר (תפיסה והשמדה) (תיקון)“, תשכ"ג—1963.

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ב בתמוז תשכ"ג (14 ביולי 1963)
(חמ 76550)

¹ ס"ח 377, תשכ"ב, עמ' 106.
² ק"ח 1464, תשכ"ג, עמ' 1709.

פקודת המכס

תקנות המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 232 לפקודת המכס¹, וסעיף 2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 27 לתקנות המכס³ —

(1) במקום תקנת משנה (א1) יבוא:

„(א1) אגרת הרשיון השנתית שישלם בעל רשיון למחסן פרטי המחזיק במחסן אחד מאלה בלבד: טבק, חמרי גלם לייצור צמיגים, מכוניות להסעת נוסעים או מכוניות להובלת מטענים, תהיה 1,000 לירות בשנה.

(ב) אגרת הרשיון השנתית שישלם בעל רשיון למחסן פרטי המחזיק במחסן מכוניות להסעת נוסעים ומכוניות להובלת מטענים גם יחד, תהיה 2,000 לירות בשנה.”

(2) במקום תקנת משנה (3) יבוא:

„(3) ניתן רשיון לפי תקנות משנה (א1) ו־ (ב1) אחרי היום הארבעה עשר לחודש יוני, תשולם בעד הרשיון באותה שנה מחצית האגרה בלבד.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963”.

השם

פ נ ח ס פ י ר
שר האוצר

י"ט בתמוז תשכ"ג (11 ביולי 1963)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשי"ו, עמ' 39; ס"ח 371, תשכ"ב, עמ' 82.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 1078; ק"ח 1421, תשכ"ג, עמ' 1070.

⁴ ק"ח 858, תשי"ט, עמ' 504.

תקנות שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור ההיטל על מחזיקי טובין

בתוקף סמכותי לפי תקנות 2 ו־7 לתקנות שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 2 לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי טובין), תשכ"ב—1962² (להלן — הצו העיקרי), יבוא:

2. המחזיק ביום הקובע טובין המפורטים בתוספת שיובאו לישראל ושוחררו לפני אותו יום מסיקוח רשות המכס, ישלם עליהם לאוצר המדי־

החלטת
סעיף 2

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.

² ק"ח 1261, תשכ"ב, עמ' 1250; ק"ח 1810, תשכ"ב, עמ' 1803.

נה, למען קיום מחיר אחיד של אותם טובין ולמען ספיגתו או מניעתו של ריווח עודף, היטל בשיעור של שני שלישים מהמחיר של אותם טובין בניכוי ההפרש בין סכום המכס ששולם על אותם טובין ותשלום החובה לפי צרשעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2), תשי"ח—1958³ וצור שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958⁴ למעט התור ספת השלישית והתוספת הרביעית שבו, ששולם על אותם טובין (להלן — תשלום חובה) לבין סכום המכס ותשלום חובה החלים על אותם טובין ביום הקובע, ואולם לא יותר ניכוי כאמור אם סכום המכס בתוספת סכום תשלום החובה ששולם אינו עולה על סכום המכס בתוספת סכום תשלום החובה החל על טובין כאלה ביום הקובע.

2. בסעיף 5(ב) לצו העיקרי, אחרי המלים „אם סך כל מחירים” יבוא „לרבות טובין שסעיף 5א(4) חל עליהם”.

3. בסעיף 5א לצו העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:

„(4) על טובין שהמחזיק בהם הוכיח להנחת דעתו של שר האוצר, או מי שהוסמך לכך על ידיו, כי הטובין נמצאו ברשותו או בפיקוחו בתנאים שלהלן:

(1) לפני יום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959);

(2) משך זמן שהוא לפחות כפול ממשך הזמן שטובין כאלה נמצאים במלאי במהלך העסקים הרגיל;

(3) עד ליום ו' בניסן תשכ"ג (31 במרס 1963) או נמכרו על ידיו לאחר היום הקובע במחיר שאינו עולה על ערכם של אותם טובין כפי שנקבע לפי הוראות הפרק השמיני לפקודת המכס⁵, בתוספת סכום המכס, מס הקניה ותשלומי חובה החלים על אותם טובין ובתוספת ההוצאות הקשורות בהובלת הטובין מנמל היבוא ועד שהגיעו לרשותו או לפיקוחו של המחזיק בהם.”

4. תחילתו של צו זה היא ביום ד' באדר א' תשכ"ב (11 בפברואר 1962).

5. לצו זה ייקרא „צרשעת-חירום (שיעור תשלום חובה על מחזיקי טובין) (תיקון מס' השם 4), תשכ"ג—1963”.

פנחס ספיר

כ"ב בתמוז תשכ"ג (14 ביולי 1963)

שר האוצר

(חמ 74043)

³ ק"ת 769, תשי"ח, עמ' 737; ק"ת 1365, תשכ"ב, עמ' 2677.

⁴ ק"ת 772, תשי"ח, עמ' 776; ק"ת 1406, תשכ"ג, עמ' 846.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח הרש מס' 3, עמ' 39.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר שיעור ההיטל על יבוא טובין

בתוקף סמכותי לפי תקנות 2 ו־7 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2 לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה על יבוא טובין), תשכ"ב—1962² — תיקון סעיף 2

(1) בסעיף קטן (ב) אחרי המלים „לפני היום הקובע” יבוא:
„או יבוא ציוד שלגביו נמסר שטר המטען למחזיק הציוד כנגד תשלום מחירו לפני היום הקובע.”

(2) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

„(ד) לענין הסעיפים הקטנים (ב) ו־(ג) — „ציוד” —

(1) מכונות לייצור בתעשיות הטקסטיל, המתכת, העור, הפרמצבטיקה, הקוסמטיקה, הכימיה, המזון, הנייר, הדפוס, הגומי, הפלסטיקה, מוצרי המלט, שיניים תותבות מחרסינה, קופסאות מקרטון, הזוכית, העץ, השיש, מכונות לייצור לבידים, מברשות, כבלי חשמל, מוצרי חלב, עטים, עפרונות, מנועי חשמל, ומכונות לייצור במכרות מתכת וכן חלקי המכונות האמורות.

(2) הטובין המפורטים להלן שיובאו על ידי בתי מלון ושעליהם חל פטור ממכס לפי פרט 421 לתוספת לצו תעריף המכס והפטור (החלפת התוספת) (הוראת שעה), תשכ"ג—1962³: קופות רישמות, מכונות חישוב מיוחדות לבתי מלון, מכונות כביסה, מכונות רחיצה, מכונות לשטיפת כלים, מערבלי מזון ומוגני אויר.”

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

„(ה) לענין הסעיפים הקטנים (ב) ו־(ג) — „סוחר מוסמך” — לרבות חברת השילומים.”

2. תחילתו של צו זה היא ביום ו' באדר א' תשכ"ב (1 בפברואר 1962). תחילה

3. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (תשלום חובה על יבוא טובין) (תיקון מס' 6), תשכ"ג—1963”. השם

פנחס ספיר
שר האוצר

כ"ב בתמוז תשכ"ג (14 ביולי 1963)
(חמ 74043)

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18.

² ק"ח 1201, תשכ"ב, עמ' 1285; ק"ח 1300, תשכ"ג, עמ' 274.

³ ק"ח 1303, תשכ"ג, עמ' 306.

חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959

תקנות בדבר קביעת אזורי עדיפות

בתוקף סמכותנו לפי הסעיפים 49 ו-81 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט—1959¹,
אנו מתקינים תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות לעידוד השקעות הון (אזורי עדיפות), תשי"ט—1959², אחרי פרט
א3 יבוא:

„ב. חטיבת קרקע ששטחה הכולל הוא 45 דונם לערך המהווה את חלקה 389
בגוש 4920 יבנה”.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לעידוד השקעות הון (אזורי עדיפות) (תיקון), תשכ"ג—
1963”.

י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)
(חמ 72617)

פנחס ספיר	פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה	שר האוצר

¹ ס"ח 293, תשי"ט, עמ' 234.
² ק"ת 936, תשי"ט, עמ' 1870; ק"ת 1208, תשכ"ב, עמ' 102.

חוק הפיקוח על עסקי ביטוח (תיקון), תשכ"ג—1963

צו בדבר הקדמת תחילת החוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17(א) לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח (תיקון), תשכ"ג—
1963¹ (להלן — החוק המתקן), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בתקנות אלה —
„קרן פנסיה” — כמשמעותו בתקנות מס הכנסה (כללים לאישור קרנות תגמולים, פנסיה,
פיצויים וחופשה), תשי"ז—1957².

2. חוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשי"א—1951³, כפי שתוקן בחוק המתקן, יחול לגבי
מבטח שהוא קרן פנסיה, לגבי מבטח המאוגד כאגודה שיתופית שאיננה קרן פנסיה ולגבי
מבטח המאוגד כאגודה שלגביה נמסרה הודעה לממונה על המחוז, בהתאם לסעיף 6 לחוק
העותמני על האגודות משנת 1909, החל מיום כ"ח באב תשכ"ג (18 באוגוסט 1963).

3. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על עסקי ביטוח (הקדמת תחילת החוק), תשכ"ג—1963”.

פנחס ספיר	ט"ז בתמוז תשכ"ג (8 ביולי 1963)
שר האוצר	(חמ 726302)

¹ ס"ח 385, תשכ"ג, עמ' 30.
² ק"ת 726, תשי"ז, עמ' 1826.
³ ס"ח 79, תשי"א, עמ' 221.

חוק מס שבח מקרקעין, תש"ט—1949

צו בדבר פטור ממס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6(א) לחוק מס שבח מקרקעין, תש"ט—1949, אני מצווה
לאמור:

1. חברת „מוסדות“ בע"מ מאושרת בזה לצרכי סעיף 6(א) לחוק.
  2. לצו זה ייקרא „צו מס שבח מקרקעין (פטור) (מס' 8), תשכ"ג—1963“.
- י' בתמוז תשכ"ג (2 ביולי 1963)
(חמ 72340)
¹ ס"ח 21, חש"מ, עמ' 174.

אישור לצרכי
פטור ממס
השם

חוק שירות התעסוקה, תשי"ט—1959

צו בדבר הקמת לשכות עבודה נוספות של שירות התעסוקה ותחום שיפוטן
בתוקף סמכותי לפי סעיף 23 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט—1959, ובהמלצת
מינהלת השירות, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו שירות התעסוקה (הקמת לשכות עבודה ותחום שיפוטן), תשי"ט—
1959 —²

תיקון
התוספת

(1) במקום מספר סידורי 19 יבוא:

מס' סידורי	הלשכה	תחום עיריות	תחום מועצות מקומיות	תחום מועצות אזוריות	תחום יישובים	תחום השטח
	סור א'	סור ב'	סור ג'	סור ד'	סור ה'	סור ו'
19	לשכת עבודה באר"שבע	באר"שבע	—	רמת'נגב	נבטים, חצרים, שובל-שוקד, (ריכוזי הבידואים בסביבה)	לרבות חצרים של מפעל מתכים;

(2) במקום מספר סידורי 22 יבוא:

מס' סידורי	לשכת עבודה דימונה	—	דימונה, ירוחם	חמר, למעס נבטים	אום בטום, תל אל-מלה, (ריכוזי הבידואים בסביבה)	לרבות שטח חבל ערד
22	לשכת עבודה אופקים	—	אופקים, נתיבות, שדרות	בני-שמעון, עזחה, חבל-מעון, מרחבים, שער'הנגב	—	—

2. לצו זה ייקרא „צו שירות התעסוקה (הקמת לשכות עבודה ותחום שיפוטן) (תיקון), תשכ"ג—1963“.

י' בתמוז תשכ"ג (2 ביולי 1963)
(חמ 75285)

¹ ס"ח 270, חש"מ, עמ' 22.
² ק"ח 924, חש"מ, עמ' 640.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון, והמשפט, תש"ח — 1948², אני מצווה לאמור:

תחולת
הפקודה
על רכב

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 30 מטר המתחילה בנקודת ציון 177.050—233.180 בקירוב על הכביש חיפה—נצרת ומסתיימת בנקודת ציון 176.200—234.480 בקירוב, על הכביש בכפר החורש המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מספר כ/4657 ערוכה בקנה מידה 1:20,000 והחתומה ביד שר העבודה.

ירשות לעיין
בהעתק המפה

2. העתק המפה נמצא במחלקת עבודות ציבוריות, מחוז הצפון, רח' עצמון 12, נצרת עלית, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש לכפר החורש)“, השם תשכ"ג—1963.

יגאל אלון
שר העבודה

ה' בתמוז תשכ"ג (27 ביוני 1963)
(חמ 75050)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3 (ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952¹, ולסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949², מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 18), תשכ"ג—1963³, שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)
(חמ 72801)

בבה אידלסון
ס/ושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 334; ס"ח 153, תשי"ד, עמ' 118; ס"ח 243, תשי"ה, עמ' 60; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
² ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשמ"ו, עמ' 159; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
³ ק"ת 1457, תשכ"ג, עמ' 1634.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 12), תשכ"ג—1963, שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)

(חמ 711043)

בבה אידלסון

ס/יושב ראש הכנסת

---

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18: ס"ח 393, תשכ"ג, עמ' 70.
² ק"ח 1440, תשכ"ג, עמ' 1404.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 12), תשכ"ג—1963, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)

(חמ 72801)

בבה אידלסון

ס/יושב ראש הכנסת

---

¹ ס"ח 10, תשי"ט, עמ' 154: ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204: ס"ח 188, תשי"ט, עמ' 150: ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ח 1457, תשכ"ג, עמ' 1024.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 13), תשכ"ג—1963, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)

(חמ 72801)

בבה אידלסון

ס/יושב ראש הכנסת

---

¹ ס"ח 10, תשי"ט, עמ' 154: ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204: ס"ח 188, תשי"ט, עמ' 150: ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ח 1457, תשכ"ג, עמ' 1025.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 14), תשכ"ג—1963², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)

(חמ 72801)

בבה אידלסון

ס/יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 150; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.

² ק"ח 1457, תשכ"ג, עמ' 1626.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 15), תשכ"ג—1963², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)

(חמ 72801)

בבה אידלסון

ס/יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 150; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.

² ק"ח 1457, תשכ"ג, עמ' 1627.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 18), תשכ"ג—1963², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז בתמוז תשכ"ג (9 ביולי 1963)

(חמ 72801)

בבה אידלסון

ס/יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 150; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.

² ק"ח 1457, תשכ"ג, עמ' 1633.

מרור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לחוף-השרון בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית חוף-השרון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„אוטובוס” — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961³ ;
„רחוב” — דרך הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מדרך אך למעט כביש בין-עירוני ;
„מונית” — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961 ;
„מפקד משטרה” — מפקד מחוז המשטרה שהמועצה בתחומה, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
„כביש בין-עירוני” — כביש שאיננו דרך עירונית כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ”א—1961 ;
„מפקח על התעבורה” — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
„מקום חניה” — מקום שהותר בו חניה לרכב לפי סעיף 2 ;
„מקום חניה מוסדר” — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3 ;
„מקום חניה פרטי” — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח ;
„המועצה” — המועצה האזורית חוף-השרון ;
„פקח” — אדם שנתמנה על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה ;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
„רכב” — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים ;
„דרך”, „רכב פרטי” ו„רכב ציבורי” — כמשמעותם בפקודת התעבורה ;
„תמרור” — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ”א—1961.

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום המועצה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב ; וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהן מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבית אחת באותו מקום.

סמכות להסדיר
חניית רכב

¹ ע”ר 1041, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 110.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 178.
³ ק”ח 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

3. (א) המועצה רשאית, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המש"טרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר.

(ב) קבעה המועצה כאמור בסעיף קטן (א), תוסדר החניה על ידי סדרן; אדם המעמיד רכב במקום החניה יציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתיתו או לסרב לתיתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא יעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של מאה לירות לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב בדרך במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים). תשכ"א—1961⁴ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת גוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

(2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

6. לא יעמיד אדם בדרך רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא על שולי הדרך מצד ימין, ובאין אפשרות לכך — סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של הכביש, ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר כאמור ללא דיחוי.

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתיתו, לבטלו או לה-תלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

⁴ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטרי או לפקח לפי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית בדרך לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע; או

(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס בדרך, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוסים או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

אוטובוסים

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים; הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

תמרורים

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי התמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חנייה מסויים.

ריתוק רכב
למקום חניה

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה באותו מקום חניה רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר, אלא לאחר ששילם אגרת הסדר בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הסדר

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר ליותר מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (א) יצויינו בהודעת ראש המועצה שתפורסם במקום החניה המוסדר.

(ד) האגרה תשולם לידי הסדרן תמורת תו או תווים או באופן אחר שיקבע ראש המועצה.

12. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
13. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס ארבעים לירות ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שהורשע בדין או לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב על ידי ראש המועצה.
14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף-השרון (העמדת רכב וחנייתו)”, תשכ”ג—1963.”

תוספת

(סעיף 11 (א))

שיעורי אגרות הסדר — ליום, משעה 05.00 עד 23.00, או לחלק ממנו —

סוג הרכב	האגרה בלירות
אוטובוס	1.50
משאית	1.—
גיפ, טנדר, מכונית פרטית, טרקטור עם גרר	0.50
קטנוע, אופנוע, טרקטור ללא גרר	0.30

נתאשר.

כ”ח בסיון תשכ”ג (20 ביוני 1963)
(חמ 827000)

דוד אמן

ראש המועצה האזורית חוף-השרון

אני מסכים.

ישראל בריהודה
שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-שמונה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-שמונה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר הרשום בלוח השומה; בבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע וכל שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק ממנו ייחשב כחדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה של המועצה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„מד”מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178.

הנדרות

„המועצה“ — המועצה המקומית קרית־שמונה ;
 „המנהל“ — מנהל מחלקת אספקת המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק
 עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם ;
 „מפעל מים“ — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה
 וכל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם,
 להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;
 „נכס“ — בנין, קרקע תפוסה, אדמת בנין או אדמה חקלאית, כמשמעותם בצו המועצות
 המקומיות (א), תשי״א—1950 ;
 „צרכי בית“ — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או
 משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי
 סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936 ;
 „צרכן“ — מי שרשום כלוח השומה כמחזיק בנכס וכן מי שמחזיק ברשת פרטית, בכולה או
 במקצתה ;
 „רשת פרטית“ — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיוזור וכן
 כל מיתקן או מכשיר אחר כיוצא באלה, למעט מד־מים, המצוי בנכס והמשמש או המיועד
 לשמש לאספקת מים לנכס.

2. שמירת מפעלי המים בתחום המועצה והמים שבהם, הנהלתם והפיקוח עליהם וכן
 אספקת המים הם בידי המועצה.

סטפל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש
 לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור למפעל
מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או
 התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם
 המבקש למועצה מראש אחת מאלה :

- (1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל ;

הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון
 שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא
 יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים להורמת מים סדירה, אלא לפי
 היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת
 או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין ; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת
 פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הכנס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של
 המנהל.

⁸ ע"ר 1036, תוס' 1 מ"ס 560, עמ' 1.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו; בעד בדיקה כאמור ישלם המבקש למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים; הורה המנהל כאמור לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או זיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

התקנת מדמים

6. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים הכוללת הוצאות מדמים והתקנתו, בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) בעד השימוש במדמים, בדיקתו השגרית אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו מחמת התבלות, ישלם הצרכן למועצה דמי שימוש בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ו) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי המועצה או מפעוליה בשעת מילוי תפקידם.

(ז) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים שברשותו אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למור עצה אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת, וזאת אם הבדיקה העלתה שמדמים פגום.

אגרת מים

7. (א) הותקן מדמים, ישלם הצרכן למועצה, בעד אספקת מים, אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת, לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמדמים רשם אותה, בתוספת או בהפחתה ההפרש הנובע מאי דיוק.

(ד) לא הותקן מדמים, ישלם הצרכן למועצה בעד אספקת מים, אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל, מיוזמתו הוא, וחייב הוא לבקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת אגרת מדמים, דמי השימוש

ואגרת המים או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה, בין אותם צרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מאגרת מד־המים, דמי השימוש ואגרת המים או התשלום האחר המתאים ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

אספקת מים
לפי חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

9. המנהל רשאי לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת מים, אגרת מד־מים, דמי שימוש במד־המים או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה, כדמי שימוש או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש במועד שנקבע לתשלום הארנונה הכללית; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד־מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן ההיתר לאותה בניה, על חשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתב־קש לכך תוך שנתיים מיום מתן ההיתר.

(ג) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד אחר לתשלומם ישולמו תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

הנחות
מחשלושים

11. המועצה רשאית להפחית כל אגרה או תשלום אחר המגיעים לפי חוק עזר זה, או לוותר עליהם, מתוך התחשבות במצבו החמרי של החייב בהם, או אם החייב בהם הוא מוסד צדקה, דת, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד־המים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום חמישה ימים מיום מסירת ההת־ראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 3 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 18, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד־מים כאמור, הכל לפי הענין; בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת
אספקת מים

13. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), יבצע המנהל ללא דיחוי את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

14. (א) המנהל, או מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 08.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור או אביזרים או כיוצא בהם או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב או להפסיק אספקת המים לפי סעיף 13 או 14;
- (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

15. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

- (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה.
- (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
- (ח) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיון, כל אביזר, השייך למפעל המים.
- (ט) לא יפתח אדם ברוז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
- (י) לא יפתח אדם — פרט לעובד המועצה במילוי תפקידו — ברוז המיועד להשקאות נסיעות ציבוריות.

מכירת מים
והעברתם

16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 13, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

17. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחדש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
19. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה), רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
20. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס, שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות היא בשפה העברית.
21. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
22. חוק עזר לקרית-שמונה (אספקת מים), תשי"ט—1959 — בטל.
23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-שמונה (אספקת מים), תשכ"ג—1963”.

תוספת

האגרה כלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3(ג) (1)) :

(1) בעד חיבור —

40.— (א) שאינו עולה על 1"

90.— (ב) העולה על 1" ואינו עולה על 2"

120.— (ג) העולה על 2"

(2) בעד הרחבת חיבור —

30.— עד 2"

70.— למעלה מ-2"

25.— (3) בעד פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן

5.—

5.—

250.—

0.25

15.—

6.—

40.—

0.50

כשיש מיתקן מכון להתקנת מדמים	כשאינ מיתקן מכון להתקנת מדמים

100.— 50.—

100.— 70.—

130.— 100.—

170.— 140.—

200.— 160.—

האגרה בלירות

0.50

1.—

1.50

2.—

3.—

9.—

האגרה המינימלית בלירות	האגרה 3מ ³ באגרות

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית

(סעיף 4(ב))

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 4(ה))

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5)

(1) לכל דונם או חלק ממנו של שטח המגרש

לכל מ"ר נוסף מעל לדונם

נוסף לזה:

(א) לכל חדר מגורים ששטחו עולה על 30 מ"ר

לכל 10 מ"ר נוספים או חלק מהם, תוספת של

(ב) לכל חנות, משרד, מחסן או מקום למטרה אחרת שאינה

מגורים:

עבור שטח שאינו עולה על 30 מ"ר

לכל מ"ר נוסף מעל ל-30 מ"ר הראשונים

5. אגרת מדמים (סעיף 6(ד))

(א) עד $\frac{3}{4}$ "

(ב) העולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"

(ג) העולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "

(ד) העולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"

(ה) העולה על 2"

6. שימוש במדמים, בדיקתו השגרתית, תיקונו והחלפתו

(סעיף 6(ה)) — לחודש

(א) שאינו עולה על $\frac{3}{4}$ "

(ב) העולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"

(ג) העולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "

(ד) העולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"

(ה) העולה על 2"

7. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6(ז))

8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש

(א) במקום שהותקן בו מדמים (סעיף 7(א)):

(1) לשימוש ביתי

ל-10 מ"ק הראשונים

לכל מ"ק נוסף מעל לעשרה הראשונים

לגבי דירה שדירים בה 7 נפשות ומעלה

תינתן הנחה בשיעור 10% לתצרוכת

העולה על 10 מ"ק לחודש והזיכוי יינתן

בסוף שנת הכספים ולאחר שהצרכן סילק

את חשבונות המים במועד.

(2) לצרכי השקאת גינות מסביב לבית בחד-

שים אפרייל-נובמבר בהגבלה של 2.5

מ"ק לכל 25 מ"ר או חלק מהם מהגינה

המושקית, לחודש (הנ"ל לאחר 10 מ"ק

הראשונים לדירה לחודש) — לכל מ"ק 15

(3) עסק, מחסנים, מלאכה, מוסדות, משרדים

ואחרים — לחודש

עבור 5 מ"ק הראשונים 35

עבור כל מ"ק נוסף מעל —

5 הראשונים 35

(4) מים לתעשייה — לכל מ"ק 20

(5) מים לבניה — לכל מ"ק 35

האגרה בלירות

(ב) מקום שלא הותקן מד"מים (סעיף 7 (ד)) — לחודש

(1) דירה 4.50

(2) בית מלאכה ששטחו אינו עולה על 50 מ" 7.—

לכל 25 מ" נוספים או חלק מהם 2.50

(3) מסעדה, בית קפה ששטחם עד 50 מ"ר 15.—

לכל 25 מ"ר נוספים או חלק מהם 5.—

(4) מזנון ששטחו עד 15 מ"ר 5.—

(5) מספרה 5.—

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ד)) 5.—

דוד מורה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-שמונה

כ"ד בסיון תשכ"ג (16 ביוני 1963)

(חם 852001)

חיים משה שפירא

שר הפנים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

Geoda User

20 May 2014 05:12:00 +03:00

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).